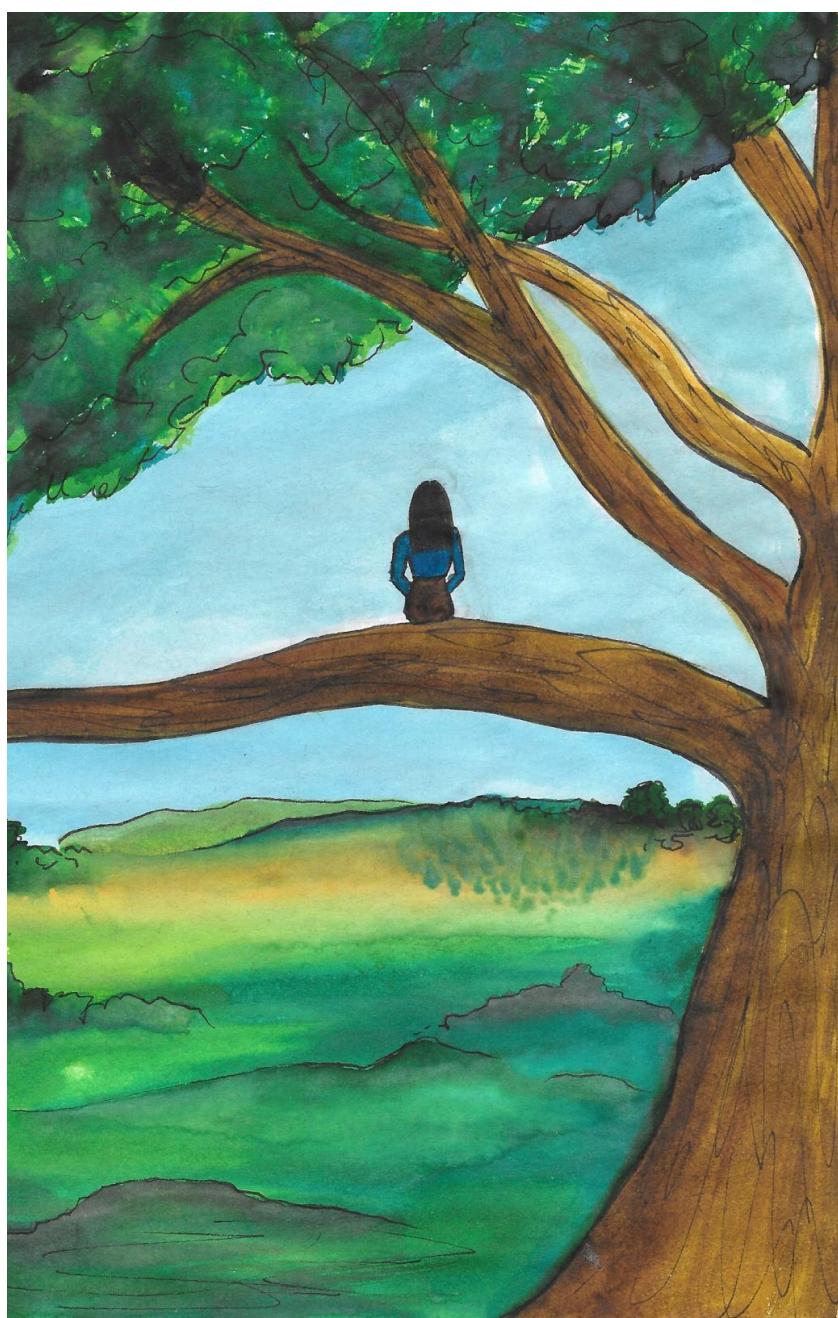

Školní pOSLÍČEK

pOSLÍČEK

březen 2022

Milí čtenáři,

uplynulo už hodně času ode dne, kdy jsme vám doručili Školního poslíčka. Nejdříve nás zabrzdil covid, potom se uzavíraly známky, učili jsme se na písemky, a nyní konečně pro vás máme nové číslo našeho časopisu. Co v něm najdete?

Sny! Splněné i nesplněné, sny o budoucnosti, sny, které se asi nikdy nesplní. Ohlédnutí za minulostí, soutěže, fotky z doby, která už je za námi. Dozvíte se jména vítězů z minulého čísla, opět můžete soutěžit o ceny. Stačí odevzdat test nebo obrázek a jste zařazeni do soutěže.

Na poslední straně najdete slosovací lístek. Kdysi dávno, ještě před epidemií koronaviru jsme vždy před vánočními prázdninami losovali 20 žáků z 2. stupně, kteří získali jednorázovou omluvenku z písemky či zkoušení. I letos jsme toto losování měli připraveno, ale bohužel to nevyšlo. Proto jsme se rozhodli (a pan ředitel to povolil), udělat mimořádně toto losování v březnu.

Doufáme, že vám Školní poslíček udělá radost.

Redakce časopisu

Sny

Všichni máme nějaké sny. Nejčastější jsou ty noční. Někdy si je pamatujeme, někdy ne. Někteří lidé tvrdí, že jim se nic nezdá. Je to možné, nebo si to jen nepamatují. Někdy se vám těsně po usnutí zdá, že odněkud padáte, jindy vás někdo honí a vy nemůžete utíkat ani křičet o pomoc. Šťastní jsou lidé, jimž se zdá o bílých plážích, koupání v moři nebo jak létají a vznášejí se nad krajinou jako ptáci. Z takových snů se ale hůř procítá do tvrdé reality všedního dne.

Někteří lidé jsou navíc obdařeni schopností snít i ve dne. Nejčastěji o tom, co nemají - peníze, zdraví, lásku ... Nebo o tom, co by chtěli vidět, procestovat, zažít. Pořád jsou myšlenkami jinde a zabývají se tím, co často není možné. Mají svůj vlastní vnitřní svět.

A my jsme se v tomto čísle Školního poslíčka rozhodli, že se tématem „Sny“ budeme zabývat. Některé sny či příběhy jsou optimistické, jiné ne. Tak, jak to pisatelé příběhů cítili. Nebo v jaké byli zrovna náladě.

SNY

Sny na pár okamžiků možnost nám dávají
stát se ... Kým? Na to se neptají.
Za chvíli vrátí nás ale zpět,
tam kam patříme, tam kde je náš svět.

Kouzla i čáry ve snech jsou,
nechme se unést jejich nádherou.
A když noční můra snad nás přepadne,
to se probouzíme mnohdy přepadle.

Třetinu života ve snech strávíme,
někdy pláčeme, někdy se bavíme.

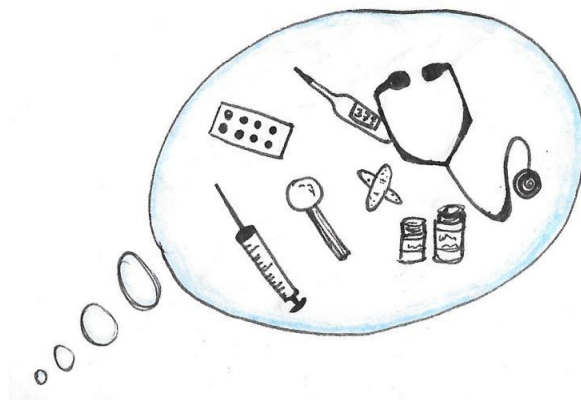
Lží by ale bylo, vážení přátelé,
říct, že žití ve snech je vždycky veselé.
Pravdou je, abychom vás nezmátly,
že bez snů se zbavíte akorát pozlátky.

Markéta, Anežka a Marie Lexovy

Tajné sny a přání

- Moje přání je, abych se dostala do devítky.
- Můj sen je mít dost peněz, abych nemusel pracovat a mohl si dělat, co chci.
- Mít dobré vzdělání, dobrou práci a zdravou rodinu.
- Mým tajným snem je stát se dinosaurem.

- Chci zmizet co nejdál, někam, kde mě nikdo nezná, chci začít od znovu.
- Někdy bych chtěla být třeba týden v přírodě, třeba bez lidí.
- Chtěl bych být nějaká hororová postava (koukám až moc na horory).
- Už od malička jsem věčný snílek, a tak jsem jsi vždy přála spoustu věcí, ale tuhle jednu jsem považovala za nejdůležitější. Chtěla bych procestovat svět.
- Můj velký sen je bydlet v Kanadě.
- Nikdy s nikým nemluvím o tom, že bych si chtěla založit chovatelskou stanici zvířat. Zvířata miluju a mám je doma už od malička.
- Můj největší sen je se stát gólmanskou jedničkou PSG.
- Nemám žádný tajný sen, protože to, co chci, už mám.
- Vždy jsem chtěla zkusit být teroristkou v Afghánistánu nebo manželkou vůdce mafiánů.
- Ráda bych vystudovala třeba jazykovou školu. Odstěhovala bych se třeba do LA, Ameriky nebo prostě někam do ciziny. Našla bych si tam nějakou zajímavou práci, kterou jen tak někdo nemá. Našla bych si tam přítele, se kterým bychom byli šťastni. Až bychom byli starší, přestěhovala bych se zpět do Česka a svého přítele bych vzala s sebou. Měli bychom rodinu. Naučila bych ho česky. Šla bych dělat učitelku do MŠ.

Z prací žáků 8. B vytvořila Verča Hrdinová

Sen, který se mi (asi) nikdy nesplní

Určitě máme každý sen, který se nám (asi) nikdy nesplní. Každý si myslí, že se nesplní, ale někdy se poštěstí a splnit se může. Lidé mají odlišné sny, a pokud chceme, aby se nám splnily, musíme se snažit a dát do toho naše úsilí, abychom se k našemu snu aspoň přiblížili. Některým se poštěstí a sen se stane realitou, ale některým se i přes velké úsilí jejich sen nevyplní. Ale i tak mají naději ...

Sen, který se mi (asi) nikdy nesplní:

Můj největší sen, který se mi, doufám, splní, je být profesionální modelkou. Začínám s tím už teď a jde mi to, takže si myslím, že by to mohlo vyjít. Hrozně se mi to líbí a je to můj sen už od dětství. Zajímá mě móda, kosmetika atd. Vysoká a

pěkná na to jsem. Líbilo by se mi fotit se a chodit po molu v NY. Doufám, že se mi to splní, chtěla bych se tím živit.

A

Můj sen je ještě jednou se potkat s dědou, který odešel v nejlepších letech. Zahrát si s ním opět karty, sledovat televizi, povídat si o všem, co se stalo ve škole i ve světě. Vidět ho se smát, pracovat na zahradě, hádat se s tátou i s babičkou. Často se mi tento sen vrací, ale pořád v něj věřím.

Adam xy

Můj největší sen, který se mi, doufám, splní, je "vzdělání". Vím, že to asi zní divně, ale pro mě to je hodně důležité. Až vystuduji gymnázium, chtěla bych jít studovat do zahraničí psychologii. Ráda bych se stala psychologem, abych mohla pomáhat lidem s jejich psychikou. Přestěhovala bych se do zahraničí a nebyla na nikom závislá. Už v tomto věku mě psychologie zajímá a baví mě se o ní učit. Proto bych ji ráda studovala.

A

Chtěl bych být svatý anděl, který rozdává radost všem. Anděl je nesmrtelný, takže bych mohl stihnout všechno, co jsem v mládí neměl. Byl bych spíš napůl anděl a člověk, každý den jedno. Moje povaha by byla spíš hodná, ale vždycky by to tak nebylo. Každý potřebuje pomoc, tak bych rád pomáhal ostatním, bez pomáhání bych asi anděl nebyl. Můj život by byl dlouhý, ale ne tak nudný jako lidský život.

A

Můj velký sen je letět na Měsíc. To si přeji už od mala. Vždycky jsem si představovala, jak tam kosmonauti létají a skáčou ve skafandru po tom velkém krásném Měsíci. Je to ale moc veliké přání na to, aby se dalo splnit. Jedině kdybych vyhrála miliony v loterii, nebo pracovala takovou dobu, dokud bych si nenašetřila na raketu nebo aspoň na let na Měsíc. Ani tak by se mi asi ten sen nesplnil. Ale jak se říká, vždycky je naděje a je třeba za ni bojovat. Takže se nevzdávám a třeba se to jednou vyplní.

A

Jeden ze snů, který se mi asi (na 99, 9 %) nesplní, je umění číst lidské myšlenky. Představa těch prakticky neomezených možností je prostě lákavá. Možnost pouhou touhou nahlídnout do lidské mysli a číst v ní jako v knize by mi zároveň dala příležitost vyhnout se komplikovaným lidským vztahům, které mě ve většině (ne ovšem všech) případů unavují. Také bych dostal šanci stát se nejúspěšnějším a zároveň i nešťastnějším člověkem v historii, jelikož bych dokázal na základě podkladů z mých schopností (resp. jejich mysli) ovlivňovat své op

A

Z prací žáků 9. A vytvořila Daniela Bradáčová z 9. A

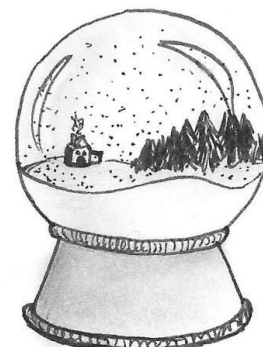
V kouzelném sněžitku

V dnešní době už lidé ničemu moc nevěří, jelikož všude panuje jenom samé zlo. Nedivím se tomu. Spíše mě to mrzí. Proto vám chci vyprávět tento příběh a možná potom zase věřit začnete.

V hlubokých a temných lesích v úpatí hor na severním pólu, v malé vesničce, žila malá holčička, která byla velice zvláštní. Spíš si to o ní mysleli lidé, protože se každý den přesně ve dvě hodiny odpoledne vytrácela z domu a potom se zase vrátila. Nikdo nevěděl, kam chodí. Jen ona sama. Pokaždé prý měla s sebou jednu a tu samou věc, malé sněžitko, které pevně svírala ve svých rukách.

Nebylo to jen tak ledažaké sněžitko. Bylo v něm kouzlo. Jakmile jí zatřepala, zmizela. Víte kam? Do sněžitka. Pro ni to bylo jako pohádka. Chytala vločky a nikdo ji při tom neviděl, žila dva životy. Jeden ten lidský a druhý v kouzelném sněžitku. Vypadala v něm jako nevinný anděl. Nikdo to nevěděl, ale v tom bylo to kouzlo. Možná, když se podíváte do toho vašeho sněžitka, spatříte ji.

Tak co, už věříte?

Holka ve hvězdách

Sen, který se na první pohled zdál, že se nesplní

Co bych si přála, a nesplní se mi...? Své nesplnitelné sny zde nechci uvádět, neboť si myslím, že by to ještě více přispělo k jejich nesplnění. Proto vám raději představím příběh jednoho těžce nemocného chlapce.

Ten chlapec se jmenoval Matěj. Jeho domov tvořily čtyři bílé stěny a jedno okno. Matěj své dny prožíval jen na posteli. Možná už jste uhodli, že Matěj žil

v nemocnici. Nejkrásnější období svého života - dětství a mládí - prožíval na nemocniční posteli. Proležel na ní celý den, čas si krátil čtením, ale nejvíc asi přemýšlením o svém životě a o světě, který zatím nemohl pořádně poznat.

Nejkrásnější na tom bylo, že Matěj měl víru. Ano, on věřil, že přijde den, kdy se vše změní. Měl svůj sen o bezstarostném životě, který se mu určitě jednou splní. Každému dni otvíral dveře. Do každého nového dne vkládal nové odhodlání. Měl také lásku, která ho poháněla dopředu, dávala mu sílu přežít další den.

Nakonec měl ještě jedno, v co doufal. Toto mu bylo největší oporou, k té se utíkal, když mu bylo nejhůře, když ztrácel všechnu víru, toto nikdy neztratil. Toto doufání, které ho nejvíce ze všeho povzbuzovalo a podporovalo. Byla to naděje. Ta, jež nám říká, že vše se jednou obrátí a bude lépe. Naděje, která umírá poslední. Já si snad i myslím, že je nesmrtelná, neboť i když člověk udělá to nejhorší, co může, pořád zůstává naděje, že pak zase bude vše lepší.

Matěj se naděje držel. Ona mu pomohla. A Matěj se skutečně jednoho dne uzdravil, po tak dlouhé době konečně spatřil světlo na konci tunelu. Začal žít život podobný jako žili jeho vrstevníci. Stejný ale nebyl, neboť Matěj ho měl obohacený o své poznání.

Tento příběh byl o třech cnostech. Asi se bude zdát, že jsem Vám je tím chtěla vnutit. Já jsem ale jen chtěla dokázat, že je určitě výhodné se jich držet a každý den jim otvírat dveře. Určitě Vaše pozvání přijmou. Musíme být trpěliví, protože trpělivost růže přináší.

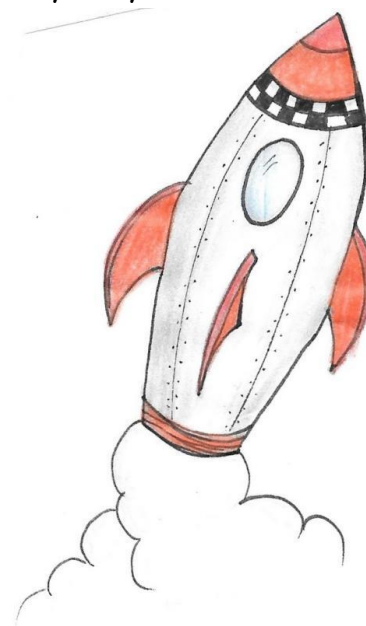

Anežka Lexová, 8. B

Budoucnost za 20 let, jak ji vidím já

- auta na bezpečný jaderný pohon, létající auta, létající rychloboty.
- Spoustu činností budeme dělat ve virtuální realitě.
- Lidé budou čím dál horší, každý bude myslet jen sám na sebe.
- Nikdo se nebude chtít starat o zvířata.
- Lidé vyrobí roboty, kteří za ně budou pracovat.
- Lidé vyrobí roboty a ti se nakonec obrátí proti nim.
- Dovolená v podmořském domku v laguně, kde je vše prosklené a k dispozici je vlastní loď a ponorka.
- Lidé budou víc pečovat o životní prostředí, vyrobí tzv. ekologické plasty.

- V Číně nebudou děti pracovat v továrnách, budou nahrazeny roboty.
- Země bude zničená, lidé budou žít pod zemí a jíst krtky a myši.
- Všichni budou sedět doma u počítače nebo mobilu a nebudou chodit ven.
- V domácnostech bude pracovat víc přístrojů nebo robotů.
- Ve školách budou hologramové tabule, žáci nebudou nosit učení v batohu, místo knih budou používat tablet.
- Ve školní jídelně se žáci snad dočkají zdravého bezvlasového oběda se skvělými ingrediencemi.
- Bude se létat do vesmíru.
- Vztahy v rodinách se zhorší, nebude zde zdravá, čistá láska, děti budou vyrůstat ve střídavé péči.
- Vztahy mezi lidmi budou jen přes internet.

Z prací žáků 8. B

Další představy o budoucnosti

Jak bude vypadat svět v roce 2040?

Zabývám se budoucností, protože se v ní chystám strávit zbytek svého života. Co bude v roce 2040? Vždyť už teď kolem sebe vidím nenávisť, ve světě války a hospodářské krize. Čím dál tím víc se setkáváme s případy šikany a v neposlední řadě s kriminalitou. Alkohol a drogy jsou více a více dostupné pro lidi mladší 18 let. Na ulicích potkáváme čtrnácti/patnáctileté děti s cigaretou v ústech nebo s lahví alkoholu. Je to smutné, ale je to tak.

Mrzí mě, jak jsou mladí lidé bezohlední ke svým starším spoluobčanům. Když jdou po ulici, možná starého dědečka pozdraví, ale hned za rohem ho pomlouvají. A co teprve v autobuse nebo ve vlaku. To dělají, že babičku ani nevidí, a tak si nemá kam sednout.

Někdy mám strach, že se ani nedočkáme důchodu. Už teď se to schyluje k tomu, že budeme pracovat, dokud náš život neskončí, a to mne mrzí, protože každý by měl mít právo na odpočinek po dobře vykonané práci, ať už v domově důchodců, nebo v teple svého domova nebo u svých dětí.

Kdybych měl tuto dobu k něčemu přirovnat, přirovnal bych ji k rozjetému vlaku, který nezastaví ani na chvíli. A když tento vlak nikdo nezastaví, tak nevím, kde se ocitneme v příštích letech. Budeme se snad pokoušet před tímto světem

utéct? Budeme bydlet někde pod zemí, abychom se nemuseli trápit pohledem na to, jak se náš svět rozpadá? Nebo se snad odstěhujeme někam daleko od civilizace? Zapomeneme na techniku a budeme žít jako před mnoha lety, bez elektřiny a vymožeností dnešní doby? Budeme se snad spoléhat jen na vlastní úrodu?

Každopádně každý z nás bude jednou starý a bude mít problémy, které ke stáří bezprostředně patří, jako je třeba bolest kloubů nebo zhoršený zrak a sluch. Tyto osoby jsou však lidé, kteří mají něco za sebou, a pořád platí, že jsou nejlepší rádci.

Život ale bude lepší teprve tehdy, až si začneme vážit starších a nebudeme je odkládat mezi nepotřebné věci jako odpadky.

Myslím si, že rok 2040 bude něco hrozného, otřesného a budeme se večer bát vyjít ze svých domovů. Všude bude jen kriminalita, vraždy a krádeže. Jediní, kdo si tento svět budou užívat, budou ti, co milují neštěstí druhých, nenávist a zlo.

Bude to jako pád ze skály, který dopadne fatálně.

Dan Minář, 8. B

Svět jako přesýpací hodiny

Píše se rok 2044, je to přesně 22 let od tragické události, která otřásla celou Zemí, od pádu meteoritu, který zasáhl celou naši planetu.

22. června 2022, venku bylo slunečné počasí, ptáci v korunách stromů zpívali, děti se shromažďovaly ve školách a lidé pobíhali po náměstích. Bylo ticho. Jen tiché cvrlikání ptáčků se neslo mezi mraky.

Nikdo nevěděl, že tento den změní celý život na Zemi. Nikdo nevěděl, že přijdou hlad, nemoci a boj o život.

Hodiny na kostelních věžích zrovna odbíjely poledne. Lidé se chystali obědvat. Najednou ale přišla rána. Byla obrovská. Taková, jakou si ani nedovedete představit. Svět zahalila černým prachem, ohněm a křikem lidí. Doted' slyším ten křik, ránu, pláč a bolest. Přišla jsem o bratra. Před mýma očima se vytratil jako písek na ruku.

Nastala panika, lidé bláznili, křičeli a volali o pomoc. Všude byla krev, popel a mrtvá těla. Lidé nevěděli nic. Netušili, že přijde obrovská změna našeho života.

Vždycky jsme měli všechno, teď jsme neměli nic. Pohltilo to celou Zemi, každičkový kout světa. My se ale museli vzchopit a začít znovu žít. Bylo to jako noční

můra, ale tady šlo o náš život. Museli jsme bojovat o holý život, postavit se smrt. Ale přežili jsme.

Naučili jsme se zase znovu žít.

Holka ve hvězdách

2045

Je rok 2045, přesně 20 let od konce covidu a 7 let od 3. světové války. Za 55 let bude Země vtažena do černé díry, která vznikne ze Slunce. Rok předtím odletíme na jinou planetu.

Příroda již neexistuje, všechny stromy jsou z plastu a vzduch je tvořen stroji. Lidé a androidi mají stejná práva. Amerika se potápí stejně tak, jako se kdysi potopila Atlantida, zvířata jsou robotická. Lidé žijí na skládkách, a proto tráví více času ve virtuální realitě (100 % není z filmu). V laboratořích se produkují pilulky, díky kterým může člověk žít více jak 150 let. V České republice tentokrát vyhrál volby prezident Vytlačil, který hned od začátku přidal tři nové daňové zákony a tím si znepřátelil spoustu lidí.

2048

Diktátor Vytlačil se drží vlády, jak se říká „zuby nehty“, lidé se ztrácejí, Česko zabralo Slovensko, Polsko a Německo a začíná být největší zemí na světě (hned po Rusku). Mezitím někde v Antarktidě Rusové postavili tajnou základnu, ve které chtějí vybudovat armádu na poražení diktátora Vytlačila. Ve vesmíru už žije pár lidí (Elon Musk, Mark Zuckerberg atd...) a objevují planety, na kterých by se lidstvo za pár let mohlo zabydlet.

Lidstvo tedy nevyhyne...

David Oberreiter, 8. B

Život za třicet let aneb nesmrtelné ctnosti

Každý má určitě své představy o tom, jak náš svět bude vypadat za určitou dobu, v tomto případě za 30 let. Já sama jsem si tuto otázku pokládala již mnohokrát, vždy jsem ji ale brzy opustila, neboť moje představy byly pokaždé úplně jiné. Každému ponechávám jeho představy o budoucnosti, ať si o té své sní sám.

Toto všechno jsou jen sny, ale nyní Vám představím skutečnost, která, jak si myslím, určitě nastane. Tento příběh budou prezentovat tyto tři ctnosti: Víra, Láska a Naděje. Tyto ctnosti zde byly od nepaměti. Jsou staré jako Země sama,

možná ještě starší. Provázely lidi v pravěku, starověku, středověku, novověku, a nakonec jsou s námi i v době moderní. V každém období je samozřejmě lidé vnímali jinak, ale důležitá je jejich stálá přítomnost s námi. Přišly sem jako tři návštěvnice, které nám chtěly pomoci, dorazily, aby byly naší oporou v těžkých situacích, zároveň ale se s námi radují i v nejkrásnějších chvílích našeho života.

Většinou jejich přítomnost ani nevnímáme, někdy nám naopak přijde, že nás opustily. Ony jsou ale s námi všude. Jsou zde ve chvílích radostných i smutných, těžkých i lehkých. Pouze pokorně čekají, až je vyslyšíme... Už jsem moc odbočila od počátečního tématu. Nyní se tedy k němu vrátíme.

Řekla jsem, že zde vždy byly a jsou, ale důležité je, že ony zde také vždy budou. Budou stejně jako nás provázet lidi i za 30 nebo 100 let. Zkrátka byly, jsou a budou zde stále. Pořád budou lidem neúnavně ukazovat správnou cestu životem: věřit v dobro, neztrácet naději a milovat.

Pojďme jim tedy otevřít cestu a společně popřát sobě i našim potomkům, abychom jich užívali nyní i za 30 let naplno, neboť tyto tři ctnosti jsou asi největšími dary, kterými jsme byli obdarováni.

Možná jsem nesplnila úplně vaše představy, které zřejmě byly, a z mé strany i zůstanou, skryté pod tímto tématem. Myslím si ale, že je to určitě lepší, než kdybych vyprávěla o imaginární postavě žijící na této Zemi za 30 let.

Anežka Lexová, 8.B

PRIORITY STARŠÍCH ŽÁKŮ ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Celkem 30 žáků

Zdraví	3	Děti	0
Rodina/ kamarádi	4	Krásný partner/ka	1
Peníze	5	Adrenalinové zážitky	0
Vzdělání	3	Cestování	1
Moc nad lidmi	2	Vysněná práce	3
Láska	3	Vzhled	5

PRIORITY MLADŠÍCH ŽÁKŮ

Celkem 30 žáků

Zdraví	7	Děti	1
Rodina/ kamarádi	9	Krásný partner/ka	0
Peníze	1	Adrenalinové zážitky	0
Vzdělání	1	Cestování	0
Moc nad lidmi	0	Vysněná práce	6
Láska	3	Vzhled	2

Z tohoto průzkumu můžeme zjistit, že pro většinu teenagerů je prioritou vzhled a peníze, ale u mladších žáků je to hlavně zdraví, kamarádi a rodina.

Poznámka redakce: Tento výzkum jsme prováděli ještě před zahájením války na Ukrajině, takže jsme do těch priorit zapomněli dodat to důležité: **Aby byl mír a klid!**

Sára Šléglová, 9. A

Ptačí hrdinové

Ptáci si můžou létat kamkoli. Mají nekonečné možnosti letět až nad horizont a cítit paprsky slunce, jak se prodírají jejich peřím. Dívát se seshora na životy lidí, cítit se volní a neohrožení. Plachtit mezi oblaky, cvrlikat v korunách stromů, ohlašovat jaro, dávat sbohem létu, mávat a dodávat naději.

Možná tomu ze začátku neuvěříte, ale takovýto pták tu žil. Vypadal jako obyčejný, ubohý ptáček, ale takový nebyl, byl to hrdina. Povím vám jeho skutečný příběh.

Psal se rok 2055, svět byl čím dál modernější, lidé si žili v přepychu, knihy byly vyměněny za mobily, auta za letouny, lesy za města a louky a pole za továrny. Svět se změnil. Nevím, jestli se dá říct, že k lepšímu, nebo k horšímu, ale co vím, je to, že zvířata, hmyz, rostliny, ptáci a další živočichové byli na pokraji vymření. Naštěstí tu žil jeden neobyčejný pták, který se nebál ničeho. Byl schopný se obětovat pro záchranu všech. Nikdo to netušil. Proč taky? Byl to jen ubohý pták, jen ubohý ptáček, nic víc. Tenhle ubohý ptáček ale obětoval svůj život, aby dokázal ostatním, že příroda je na pokraji zániku. Dal znamení, že lidstvo už to opravdu přehání, že myslí pouze na sebe, a ne na ostatní.

Nechal se srazit autem jedoucím naproti němu. Auto poté zastavilo a řidič vylezl ven. Popadl ptáčka a objal ho ve svých měkkých dlaních. Slzy mu stékaly do klína, nebyl schopný jít dál. Konečně si uvědomil, co lidé dokážou udělat. Jakmile se to dozvěděli ostatní ptáci, udělali to samé. Konečně lidem došlo, že musí změnit směr, že musí více opatrovat přírodu a chránit ji namísto toho, aby ji ničili.

Při této katastrofě zemřelo půl milionu ptáků, kteří se obětovali jen pro to, aby zachránili přírodu.

Napsáno na památku ptačích hrdinů.

Holka ve hvězdách

Fantazii se meze nekladou...

Od našich nejmladších

Pověst o Peklu

Někteří lidé si myslí, že tento rybník je tak pojmenovaný, protože je pod ním pravé peklo. Já si to dříve nemyslela, ale jedna noc to změnila. Bylo to takhle.

Probudila jsem se o půlnoci a nad mojí postelí stál čert. Říkal, že je pravý a že svět je v ohrožení. „Jenom ty ho můžeš zachránit. Tímto ti dávám moc vody a tvé nejlepší kamarádce moc ohně.“ Pak zmizel.

Nejprve jsem tomu nevěřila, ale zvědavost mi nedala, tak jsem to šla zkusit. „Je to pravda! Opravdu to funguje!“ Ze sklenice se vypařila voda. Najednou mi zmodrala ruka a chvíli po tom se ozvalo: „Kap, kap, kap, kap, kap.“ Začalo pršet a ruka byla v normálu. Honem jsem zavolala kamarádce, ať to zkusí taky. Šlo to.

Druhý den jsme šly spolu do školy a viděly jsme, že na Pekle bruslí roboti. „Cože? Co to je?! To nedává smysl!“ Tak jsme se šly kouknout. Ale ne! Roboti strkají do ostatních lidí, a ještě se jim smějí! Musíme to zastavit! Najednou jsme si všimly toho, že jsme ve vzduchu. My umíme létat? Páni, to je něco! Ale teď není čas se divit. Roboti led rozpouští, lidé se každou chvíli mohou propadnout. Musíme něco udělat!

„Tak pojd', mám plán. Já odnesu lidi a ty ten led rozpust' ještě víc, ale jen u robotů. Jdeme na to!“

„Hurá, roboti se utopili a lidé byli zachráněni!“ Ale teď honem do školy, nebo přijdeme pozdě.“

Veronika Klímová, 4. B

Čertova skála

Na jedné skále se před mnoha lety vyskytoval jeden čert.

Jenže ten čert byl tak trochu hloupý. Jednoho dne šel kolem sedláka, potřeboval totiž bylinu, která uzdraví jeho ženu. A proto se vydal na skálu, kde tato bylina roste. To ještě netušil, že tam někoho potká. V tu chvíli ho zahlédl čert, a protože byl hloupý, nevěděl, že sedlák je poctivý a hodný člověk a nemá

žádný velký hřích. Rozběhl se a chtěl ho strčit do pytle a odnést do pekla, aby se tam on sám mohl vrátit.

Ale sedlák ho uviděl, schoval se do křoví a v tom křoví našel srst a kly z divočáka. A když si to sedlák oblékl, vypadal jako opravdový živý divoký kanec. Když ho čert uviděl, utíkal, co mu nohy stačily. A jak tak dupal, obtisklo se jeho kopyto do skály.

Proto se tomu místu říká Čertova skála.

Text i obrázek: Viktorie Kadlecová, 4. B

OHLÉDNUTÍ ZA MINULÝM ROKEM

Naši školu a sedmáky navštívila známá česká spisovatelka, autorka knih pro děti Petra Braunová

ROZHOVOR S PETROU BRAUNOVOU

Co Vás přivedlo k psaní?

Když můj syn začal chodit do školy, hledala jsem pro něho dětské knížky, avšak zjistila jsem, že se čtou staré knížky a není mnoho nových. Rozhodla jsem se pro něho něco napsat. Pak jsem vydala svoji první knihu „Rošťák Oliver“ a ta to celé odstartovala.

Ovlivnil Vás covid jako autora?

Mne jako autora spíše ne, ale děti z 3.-4. tříd ano. Hůře čtou, a proto musím knihy zjednodušovat. Také se zpozdlilo vydání mé poslední knihy, kterou jsem napsala v době lockdownu. Ale doufám, že knihu zvládneme vydat už tenhle rok.

Která Vaše kniha má největší úspěch?

Nejvíce se prodává kniha „Kuba nechce číst“, toho je na prodeji asi 35 000 kusů a neustále se tiskne. Největší ohlas u dětí má ale kniha „Ztraceni v čase“, protože je to sci-fi žánr (poznámka redakce: knihu máme i ve školní knihovně 😊).

Máte nějakého oblíbeného spisovatele?

Ano, je to norský autor a jmenuje se Jostein Gaarder. Mojí oblíbenou knihou od něho je „Dívka s pomeranči“.

Bára Strašilová, Lucie Minářová, Anna Janderková, 7. B

Tuto část si přečtete obzvláště pozorně:

Děti z 1. stupně odevzdaly hodně nakreslených či vylustěných úkolů. Proto jsme vylosovali výherce, kteří dostanou sladkou odměnu. Jsou to tito žáci:

Lukáš Petschenka - SP
Sabinka Sušilová - 4.C
Leila Zvolánková - 3.C
Václava Kratochvílová - 4.C
Sofie Hintenausová - 4.C
Dominik Havlíček - 2.B
Žaneta Pejchalová - 5.B
Nela Gryčová - 4.C
Jan Došek - 3.C
Rozálie Klimentová - 3.A

Jeden vtíp pro zasmání:

KVÍZ-zakroužkuj správnou odpověď
(možno odevzdat ke slosování)

1. Jak se jmenuje náš ředitel školy?

- a) Zdeněk Dvořák   LESY
- b) Zbyněk Wasserbauer   POLE
- c) Miloš Zeman   LOUKY

2. Ve kterých ulicích jsou naše školy?

- a) Komenského, Poděbradova   NSKÁ
- b) Vrchlického, Jungmannova   ILNÍ
- c) Varhánkova, Havlíčkova   UCKÁ

3. Ve kterých měsících nejsou žádné prázdniny?

- a) červenec, srpen   ORIGAMI
- b) prosinec, leden   ORANGUTAN
- c) listopad, květen   ORIGI

4. Kolik ročníků má obvykle základní škola?

- a) 4   FÁDNÍ
- b) 9   NÁLNÍ
- c) 11   VLÁDNÍ

5. Jak se jmenuje náš školní časopis?

- a) Poslíček   TELE
- b) Školní časopis   ŠTĚNĚ
- c) Tygříček   KOTĚ

6. Jak se jmenuje hlavní patron našeho města?

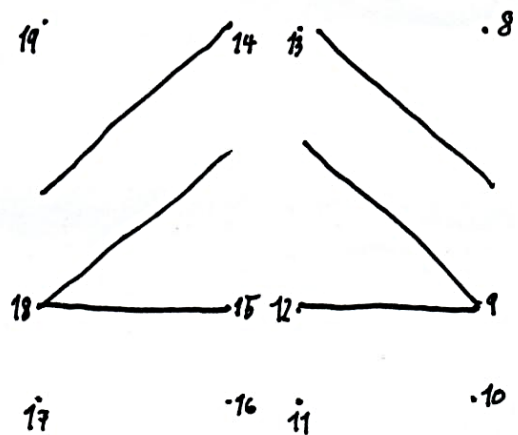
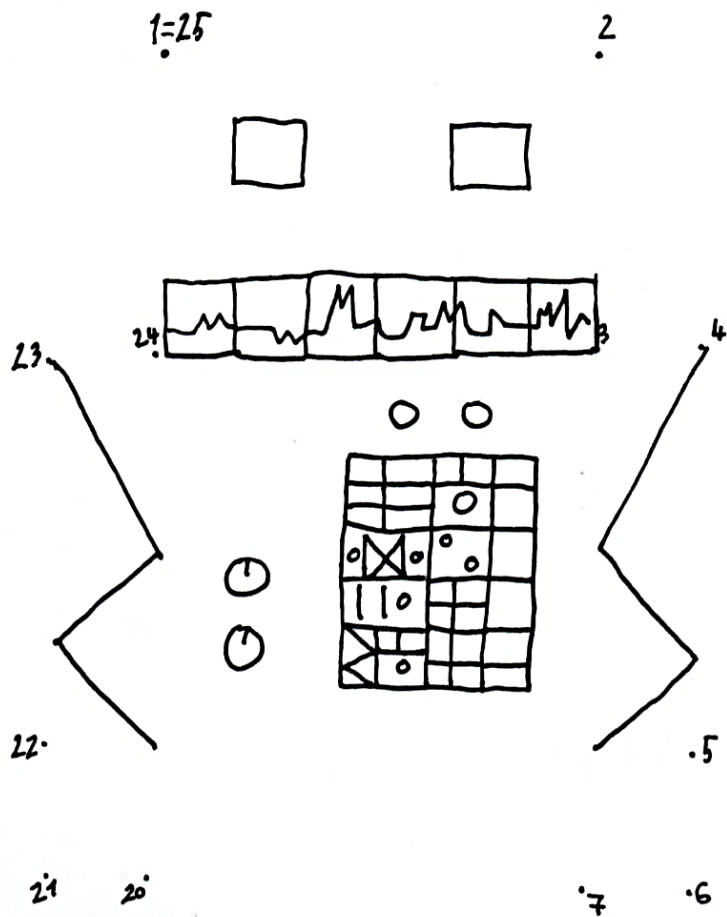
- a) Petronel   CHŮZE
- b) Uriáš   VÁZA
- c) Liguriáš   VIZE

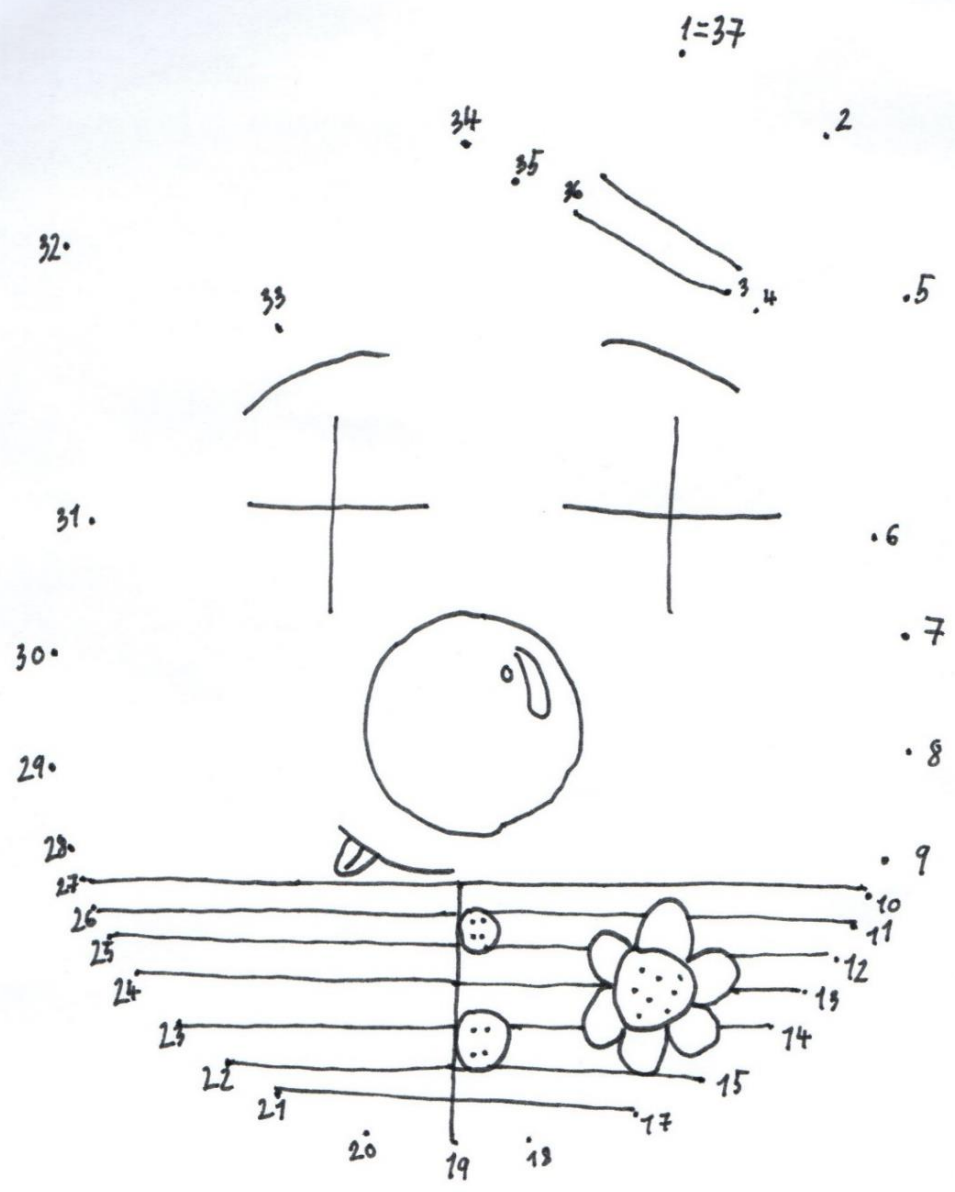
V říjnu 2021 BYLA NA NAŠÍ ŠKOLE SPUŠTĚNA viz tajenka:

.....

Verča Hrdinová, 8. B

Dokreslování obrázků od Rosti Kourka - můžete odevzdat ke slosování.

Jméno	
Třída	

Galerie vzpomínek

Pekli jsme pro radost ...
...a pro pomoc

Nehas, co tě nepálí!

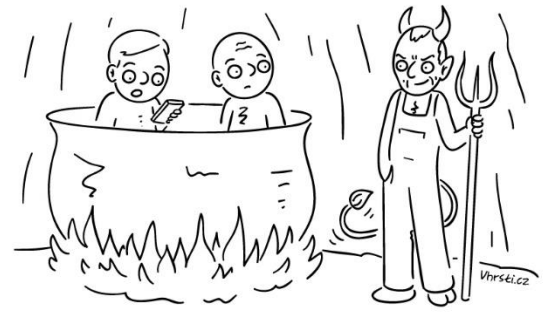

Ovládám oheň!

Veselé čertice

Musíme být v pekle. Není tady Wi-Fi.

Život ve hvězdách

Kdo hraje, vyhraje!

Žák A: „Píšeme?“

Žák B: „Píšeme!“

Žák C: „A na co?“

Žák A: Na vodstvo, ty v...

Žák A: „To neumím.“

Žák D: To zas doma bude...!“

Žák E: Musím to napsat aspoň na 3, jinak mě máma zabije!“

Žák C: „A co máme za předmět?“

Pokud se této situaci chcete vyhnout, nezapomeňte vyplnit přiloženou tabulku a zúčastnit se losování o „Omluvenku z písemky (zkoušení)“. Pro jednu vás ochrání před špatnou známkou, a tím i před výčitkami rodičů. Klid v rodině bude zachován a vy se můžete na příští písemku pořádně připravit, protože omluvenku můžete mít jen jednu a použít ji můžete též jen jednou.

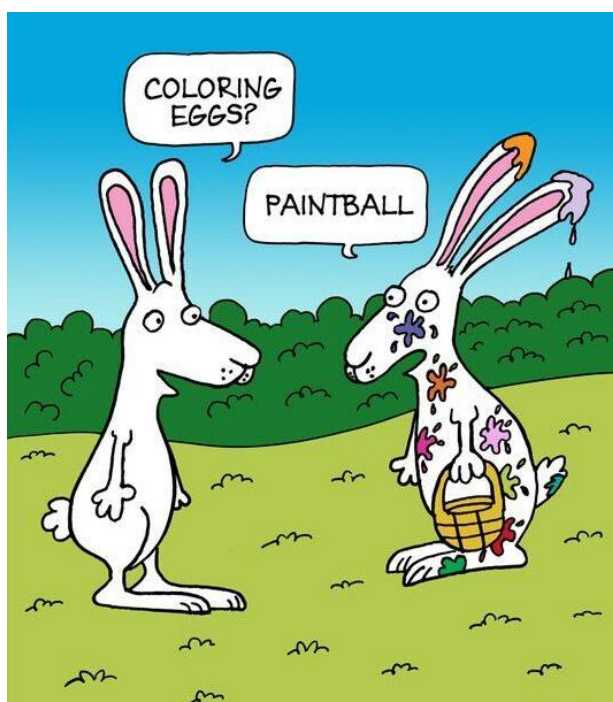
Slosování proběhne po prodeji časopisů, výsledky se pravděpodobně dozvíte ze školního rozhlasu.

Co pro to musíte udělat? Stačí si koupit časopis a vyplnit tabulku. Tu potom odevzdáte do žákovské knihovny. Pak už jen budete čekat. Připomínáme, že vyhrát můžete jen jednou. Stejně tak platí, že koupit si můžete max. 2 časopisy.

Hodně štěstí!

Jméno:	
Třída:	

Ještě dva velikonoční na konec:

S přáním hezkého a klidného jara se s vámi loučí redakční rada časopisu:

Adéla Matějčíková

Anežka Lexová

Verča Hrdinová

Marie Lexová

Markéta Lexová

Mája Marková - všechny krásné ilustrace (kromě čerta) včetně titulní stránky

Lád'a Vytlačil - velká část grafické úpravy

Bára Stražilová

Lucie Minářová

Anna Janderková

Sára Šléglová

Daniela Bradáčová

Rost'a Kourek - obrázky pro děti

Nicol Došková - foto

Jazyková kontrola: Zd. Bužgová, J. Kalábková

Vydáno: 15.3.2022 na ZŠ Polná